

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συμνεργάται είσι δεκτοί πάντες. Δημοσιούνται τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα, καὶ αἱ εἰκόνες συμνεργατῶν καὶ καλλιτεχνημάτων Ἀγγέλαι μετ' εἰκόνων. Συνδρομαὶ δεκταὶ εἰς χαρτονομίσματα παντός ἔθνους, προπληρωτέαι.

Ἐκαστον φύλλον λεπτά 15. Πώλησις εἰς τὰ κιάκια καὶ πρακτορεία. Τόμοι ἀπλ. δρ. 8, χρυσῶδ. 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μέρος δωρεάν εἰς τὰ λαχύδια καὶ καλλιτεχνικά ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΑΡΦΕΙΑ Ὁδὸς Ἐρμοῦ ἀριθ. 45-47. Οἰκία Τσαουσοπούλου.—ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερ. δρ. 8.—Ἐξωτερ. φρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Ἡ λογικὴ καὶ κριτικὴ μετὰ τὸ ληστοδικαστικὸν δράμα, ὑπὸ ἔποψιν φυσικῆν (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Ροῦ. — Τὸ ἀντιφάρμακον κατὰ τῆς διεφθέρειδος ὑπὸ Φρίκ. — Ὁ γραμματεὺς φονεύεται ἐν ζηλοτυπίᾳ ὑπὸ Κ. Χρυσανθακοπούλου. — Εἰς τὴν εἰκόνα τῶν μεμνησθευμένων Ἀνε Σ. Μ. καὶ Σοφίας Α. Σ. ὑπὸ Γ. Πολίτου. — Ἀναμνήσεις Αἰγύπτου, ἤτοι ἐπισκεψίς πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως» ἐν Αἰγύπτῳ καὶ οἱ ἐκεῖσε Ἕλληνας ὑπὸ ἔποψιν ἐμπορικῆν, κοινωνικῆν καὶ ἱστορικῆν ὑπὸ Φ. Π. — Τὸ σάββατον, ἢ ἡ νυκτερινὴ σύναξις τῶν μάγων, (συνέχεια καὶ τέλος) ὑπὸ Ἰω. Βιδάλη. — Σ' ἓνα πλανώμενο ἀγγελουδάκι ὑπὸ Γ. Φρουδάκι. — Ἀκροστιχίς, ὑπὸ Γ. Φρουδάκη. — Ἀνοικτὴ ἐπιστολή. — Ἐπιστημονικὸν παίγιον. Ἡ βάσανος τοῦ φωτογράφου ὑπὸ Φ. Π. — Αἰνίγματα. — Ἀλληλογραφία τῆς «Φύσεως». — Ἀγγέλαι κτλ.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Φύσεως» μετεκομίσθησαν ἐπὶ τῆς οἰκίας Ἐρμοῦ, ἀριθ. 45-47, οἰκία Τσαουσοπούλου.

Η ΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗ

μετὰ τὸ ἐν Λαμία ληστοδικαστικὸν δράμα.

Ἡ ἀπροσδόκητος καὶ πρωτοφανὴς αἰχμαλωσία ἀνωτέρων λειτουργῶν τῆς Θεμίδος, φυσικῶς ἐπήνεγκε δυσάρεστον ἐντύπωσιν, σύγχυσιν καὶ ἀποτέλεσμα, ἐξ οὗ πολλὰ ἀπεκαλύφθησαν.

Ἡ αἰχμαλωσία δικαστικῶν ἀρχῶν ὑπὸ ληστῶν, ἀποδεικνύει ἐν κρισίμῳ περιστάσει, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν ἐνεδρεύουσιν, οὗτοι δὲ ἀκουσίως κοιμῶνται.

Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Παπακυριτσοπούλου ἀπεκάλυψεν, ὅτι πολὺ σκοτεινὰς καὶ ἀνακριβεῖς πληροφορίες περὶ τοῦ κρησφύγετου τῶν ληστῶν δύναται τις νὰ ἔχη.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ θλιβεροῦ δράματος διδάσκει ἡμᾶς, ὅτι ὁ ληστὴς ἔχει πλήρη συναίσθησιν τοῦ ἀπαισίου καθήκοντός του, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

Ἡ ἀτυχία ἐν πάσῃ περιπτώσει, διπλᾶ τὰ ὠφελήματα ἐπιφέρει, διότι ἐν ὁμοίᾳ περιστάσει μεταμέλεια δὲν χωρεῖ.

Ἡ εὐλάβεια τοῦ ληστοῦ πρὸς τὰ θεῖα, διδάσκει, ὅτι ὁ δημιουργὸς αὐτὸς ἐπλασε καὶ τοὺς κακοὺς καὶ τοὺς καλοὺς.

Ἡ ταφὴ τῶν εὐγενῶν σωμάτων ἐν πομπῇ καὶ κατανύξει, καὶ τῶν ἀγενῶν ἐν ἀσημότητι καὶ σκυλεύσει, ὡς ἐγένετο ἐν Λαμία, συνεπάγεται τὸνναντίον, ἀν οἱ λησταὶ ἐκήδεον ἐκείνους ἐν τοῖς ὄρεσιν.

Ὁ ἰδιαιτερός βίος τοῦ ληστοῦ, ὁ οἰκιακός, φαίνεται ἱπποτικώτερος τοῦ πολίτου, διότι ὡς λέγεται, σέβεται πλεῖω τὰ θεῖα, ἤθη καὶ ἔθιμα, συγγενεῖς καὶ φίλους, καὶ δὴ τὴν τιμὴν.

Ἐπάρχουσι δύο εἰδῶν λησταί, αἰμοδόροι καὶ ἐπιεικεῖς ἢ ἐξευγενισμένοι. Τὰ χρονικὰ ἀναφέρουσι ληστὰς, διατηρήσαντας ἀμόλυντον μέχρι τέλους τὴν χεῖρά των.

Τὸν ληστὴν παράγει ἡ ἀπόλυτος ἐλευθερία. Προτιμᾷ ταύτην τῆς ζωῆς.

Οἱ ἀποδράντες χωροφύλακες εἰδειξαν δειλίαν; Οὐχί, διότι ἡ βία εἶναι ἀνωτέρα τῆς δειλίας. Ὑπέκυψαν εἰς τὴν σύγχυσιν, ἀπειρίαν, καὶ τὸ ἀπρόβλεπτον.

Τὸν ληστὴν ἐφ' ὅσον ζῆ σκέπει τὸ θάρρος, ἢ ἐτοιμότης καὶ γενναιότης, τὸ ἀτρόμητον καὶ ἀγρυπνον αὐτοῦ βλέμμα δι' ὅπερ φόβουνται αὐτὸν πάντες. Μετὰ θάνατον δὲ, ἐκλαμβάνομεν αὐτὸν ὡς μιᾶς γροθιάς ἀνθρώπων! — Διατί; Διότι φαίνεται, τὸν ἐγκαταλείπουσι τ' ἀνωτέρω προσόντα.

Ο ΛΗΣΤΗΣ

Ο ληστής οπανάως παραδίδεται εις τους νόμους, εν ω ούτοι υποχωροῦσι πολλάκις εις αὐτόν.

Διατί τοῦτο; Διότι οἱ νόμοι εἶναι τέκνα τῶν κακουργούντων.

Ἐσολιάσθη τὸ λακωνικὸν καὶ συνετὸν τῆς πολυθρῦλ- λήτου ἐπιστολῆς τοῦ ἀτυχοῦς Ροζάκη καὶ ἐπεδόθη εἰς τὸ μετρίοφρον καὶ ταπεινὸν ὕφος αὐτοῦ.

Οὐτοπία! Ἄλλ' ἐγράφη κατ' ἐμπνευσιν καὶ ὑπαγόρευσιν τοῦ ληστοῦ!

Ο Καρακώστας ἐτραγῶδει ὅτε μετέφερον τοὺς αἰχμαλώτους ζῶντας οἱ λησταὶ εἰς τὰ ὄρη, οἱ δὲ εὐζῶνοι ὀπότεν μετεκόμιζον μετ' ὀλίγον τοὺτους νεκροὺς ἐπὶ τῶν ὠμων. — Ἀνταπόδοσις γελοία, ἀλλ' ἐμφυτος εἰς τὰ ἐκδικητὸν αἰσθημα τοῦ ἀνθρώπου!

Κατόπιν ἐορτῆς ἐπέκριναν τὴν ὀπουδὴν τῶν ἀποσπασμάτων εἰς συναψιν μάχης. Ἄλλ' ἀγνοοῦσι λοιπὸν, ὅτι ὑπάρχει καὶ θεὸς τοῦ πολέμου;

Τὸ ἐφ' ὀπλοῦ λόγῳ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν μὲς ἀναμνησθεὶς μόνον, ὅτι εἶναι φρόσις, ἥτις δύναται ἐν καιρῷ νὰ χρησιμοποιηθῇ, μολοντί ἐνταῦθα ἀπενέκρωσε καὶ ἐξηφάνισε, ὡς μὴ ἔδει, τὰ πάντα.

Τὰ θύματα ἤδη, ὡς κοινολογεῖται, ζητοῦσι θύματα πρὸς ἐξίλασιν. — Θύματα καὶ ἐτέρων ἀθῶν; — Οὐχί, τῶν ὑπαίτιων. — Θυσιάσατε λοιπὸν τὴν κοινωνίαν, ἣν ἐδημιούργησεν ὁ Χριστός.

Τίς λοιπὸν ὁ κοκὸς δαίμων τῆς θλιβεραῖς ὄλης αὐ- τῆς υποθέσεως; — Ὁ δαίμων τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὸν ἐξαφανίσατεν.

Ροδς.

ΑΝΤΙΦΑΡΜΑΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΦΘΕΡΙΤΙΔΟΣ

[Ἀγγλικὴ τις ἡμερὶς ἐκθέτει ὡς ἐξῆς τὰ κατὰ τὴν με- γάλῃν περὶ τῆς θεραπείας τῆς διφθερίτιδος ἀνακάλυψιν.]

Ἡ φύσις τῆς διφθερίτιδος, τὰ μέσα καὶ ἡ μέθοδος τῆς θεραπείας αὐτῆς καθωρίσθησαν ἐπιστημονικῶς ἐν τῇ συνε- δριάσει τοῦ ὑγειονομικοῦ συνεδρίου τῆς 3ης τρέχοντος. Ταῦτο θεωρεῖται ἐν Βιέννῃ ὡς θρίαμβος τῆς ἐφετεινῆς συνειδήσεως τῶν ἐπιστημόνων. Ὁ βακτηριολόγος Λαϊφλερ, ὁ δόκτωρ Μπαίριγκ τοῦ Βερολίνου, ἀμφοτέρω μαθηταὶ τοῦ Κὼχ, ὁ ἐν Παρισίοις καθηγητὴς Ροῦ καὶ ὁ ἐκ νέας Ἰσπανίας δόκτωρ Τζὼν Μπίλλιγκς εἰσὶν οἱ ἄνδρες, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ ἀν- θρωπότης ὀφείλει εὐγνωμοσύνην, ὡς περιστείλαντας εἰς κα- τὰ τῶν ὄρων τὰ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα μίαις τῶν φοβερωτέρων παιδικῶν νόσων. Σπανίως τοσοῦτος ἐξεδηλώθη ἐνθουσιασμός, οἷος ἐξερράγη, ὅτε οἱ ἄνδρες οὗτοι ἐξέθηκαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν καὶ τῶν πειραμάτων των. Πάντες ἐπίεσθησαν, ὅτι τὸ μικροβίον, τὸ ἀνακαλυφθὲν ὑπὸ τοῦ Λαϊφλερ, εἶναι ὁ γεννήτωρ τῆς διφθερίτιδος. Ὁ καθη- γητὴς Μπίλλιγκς ἀνέφερεν, ὅτι, ἐκ τῶν 6.000 διφθεροειδῶν περιπτώσεων, αἰτίνες ἐξετάσθησαν διὰ τῆς μικροβιολογικῆς μεθόδου ἐν Νέα Ἰσπανίᾳ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἐξήκοντα τοῖς ἑκατὸν ἀπεδείχθησαν πραγματικῶς διφθερίτις· πάσαι δὲ αὐταὶ εἰδείξαν τὸ μικροβίον τοῦ Λαϊφλερ.

Τὸ φάρμακον κατὰ τῆς νόσου ταύτης ἀνεκαλύφθη πρῶ- τον ὑπὸ τοῦ δόκτωρος Μπαίριγκ, τὸ ὅποιον ὠνόμασεν ἄρρὸν

αἱματος». Δι' ἀλληλοδιαδόχων καὶ βαθμηδὸν αὐξανομένων δόσεων διφθερικοῦ ἰοῦ ἐνεβολιάζε ζῶα; ἄτινα καθίσταντο ἀ- πρόσβλητα ὑπὸ τῆς νόσου. Διὰ τοῦ αἵματος τῶν ζῶων τού- των ἐγένοντο ἐνέσεις ἐπὶ ἄλλων ζῶων, αἰτίνες μετέδιδον εἰς ταῦτα τὸ ἀπρόσβλητον ἢ ἰθεράπευον αὐτά, ἐὰν ἦσαν προσ- βεβλημένα ὑπὸ διφθερίτιδος. Ἐκ τοῦ αἵματος τούτου ὁ δό- κτωρ Μπαίριγκ ἀπέσταξε τὸν ὄρρον, δι' αὐτοῦ δὲ ἐνεβολιά- ζεν ἀνθρώπινα βῆτα μετ' ἐκπληκτικῶν ἀποτελεσμάτων.

Οἱ καθηγηταὶ Χούβνερ τοῦ Βερολίνου καὶ Ροῦ τῶν Πα- ρισίων πληρέστατα ἀνεγνώρισαν τὴν δραστηριότητα τοῦ φαρ- μάκου τούτου. Ὁ δόκτωρ Ροῦ ἐφήρμοσε τὴν θεραπευτικὴν ταύτην μέθοδον ἐν τῷ Παιδικῷ Νοσοκομείῳ τῶν Παρισίων, κατὰ δὲ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἰατροσυνεδρίου ἐκθεσιν αὐτοῦ ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξεν ἀναμφισβήτητος. Ὁ δόκτωρ Ροῦ, μετὰ τὴν μικροβιολογικὴν ἐξέτασιν τῆς νόσου καὶ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ μικροβίου τοῦ Λαϊφλερ, ἐνήργησεν ἐπὶ τῶν πασχόντων ὑποδορσίους ἐνέσεις αἱματικοῦ ὄρρου, ὃν ἐξήγαγεν ἐκ τῶν ἀρτηριῶν ἵππου ἐμβολιασθέντος προηγουμένως διὰ διφθερι- κοῦ ἰοῦ. Τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν σχεδὸν ἀκαριαία. Ἡ ἐξοιδησις τοῦ λαίμου ἀνίσταται ἐντὸς τεσσάρων ὥρων καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἐξέλιπεν ἐντελῶς. Τὸ διφθερικὸν μικρο- βίον ἐξηφανίσθη, ὁ δὲ πάσχω ἀνέκτισε βαθμηδὸν τὴν ὑ- γείαν του. Ἀπὸ τοῦ 1890 μέχρι τοῦ 1893 περιλαμβανο- μένου, 3,974 παιδιὰ πάσχοντα ἐκ διφθερίτιδος εἰσῆλθον εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἀπέθανον δ' ἐξ αὐτῶν 2,029, ἧτοι 51 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν. Ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου ἕ. ἕ. ἐφημέσθη ἡ μέθο- δος τοῦ Ροῦ. Ἐκ τῶν 448 πασχόντων ἀπέβιωσαν 109, ἧτοι ἡ θνησιμότης ἠλαττώθη ἀπὸ 52 εἰς 24 τοῖς ἑκατὸν. Κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς τούτους, ἐὰν ἐγένετο χρῆσις τῆς θερα- πείας ταύτης κατὰ τὰ προμνησθέντα ἔτη, 1086 παιδιὰ ἀ- κόμη ἤθελον ἀποδοθῆ ὑγιᾶ εἰς τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν. Ὅτι δὲ τὰ εὐχάριστα ταῦτα ἀποτελέσματα δὲν ὀφείλονται εἰς ἀπλὴν τύχην, καταφαίνεται ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἐν τῷ νοσοκομείῳ Τρουσάω, ἐνθα ἐφημέσθησαν αἱ παλαιαὶ μέθο- δοι, ἡ θνησιμότης κατὰ τοὺς ἀντιστοιχοῦς μῆνας τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀνῆλθεν εἰς 60 τοῖς ἑκατὸν.

Πρέπει μάλιστα νὰ σημειωθῇ, ὅτι καὶ οἱ 24 ἐπὶ τοῖς ἑ- κατὸν θάνατοι εἰς τὸ παιδικὸν Νοσοκομεῖον, δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῶσιν ὅλοι εἰς τὴν διφθερίτιδα. Τοῦ δόκτωρος Ροῦ ἡ ἐπιτυχία θὰ ἦτο μεγαλύτερα ἀκόμη, ἀλλὰ δυστυχῶς κατὰ τὴν ἐκρηξιν τῆς νόσου ἐπικολούθησαν ἄλλαι ἀσθένειαι, ὡς βρογχοπνευμονία, ἥτις συνεπάγεται τραχυοτομίαν. Ἐὰν τὰ παιδιὰ ἀπεμνοῦντο, ἡ νόσος ἠδύνατο νὰ περιορισθῇ ἐντὸς τῶν ἰδίων αὐτῆς ὀρίων, ἀλλ' οἱ ὑγιεῖνοι ὄροι τοῦ νοσοκο- μείου εἶναι λίαν ἑλλειπτεῖς.

Ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος φρονεῖ, ὅτι τὸ ἔργον τοῦ Ροῦ καὶ τῶν συναδελφῶν αὐτοῦ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς εἰς τῶν λαμπροτέρων ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος θριάμβων.

Φρέκ.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΦΟΝΕΥΕΤΑΙ ΕΚ ΖΥΛΟΥΤΥΝΙΑΣ (ἱστορικόν).

Δύο ὥρας ἀνατολικῶς τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας, τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου τόπου, κεῖται τὸ χωρίον Λάλα, ὅπερ κατέστη γνω- στῶτατον καὶ διὰ τὸν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως μέγαν ἐξ ἀγρίων καὶ φανατικῶν Τουρκαλβανῶν συνοικισμὸν, καὶ τὴν ὑπὸ τούτων διαρκῆ πείσιν καὶ καταμαστίζεσιν τῶν περὶ χριστιανῶν, καὶ διὰ τὰς ἐν τῇ Ἑλλ. Παλιγγενεσίᾳ μεγά- λους καὶ ἐπιτυχεῖς ἐν αὐτῷ μάχαις κατὰ τὸν Μάϊον καὶ Ἰ- ουνίου τοῦ 1821, καὶ δὴ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν τῇ θέσει «Ποῦσαι», ἐθελὼν αἰώνιον ἀντηχεῖ τὸ ἄσμα τῆς προγονικῆς εὐκλείας. Ἡ ὄψις τοῦ χωρίου τούτου διὰ τὸ χθαμαλὸν καὶ ὀμαλὸν τοῦ ἰδάφους, διὰ τὸν σιδενδρον τοῦ τόπου, διὰ τὸ ἐν ὄρα θέρους δροσερὸν καὶ εὐάερον, καὶ διὰ τὴν δα-

φιλῆ ἀπόλαυσιν τῆς ἐν ὄρα ἔαρος εὐωδίας, τῆς σφριγώσης φύσεως εἶναι μεγαλοπρεπῆς, μαγευτικῆ, πλήρης φαντασίας, γλυκὴ δὲ ἀναδίδεται τὸ ἄρωμα τῶν ἐπιγίων κολωνῶν, ὡς αἰώνιον θυμίαμα πρὸς τὸν πλάστην. Αἱ θωπεῖαι τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, ὁ αἰετοπε σχεδὸν ἀνέφελος καὶ μειδίων οὐρανός, ἡ γαλήνη τῶν στοιχείων, ἡ ἰσορροπία τῆς θερμοκρασίας, τὸ μὴ αὐστηρὸν τοῦ ψυχους μεγάλως συντελοῦσιν εἰς τὴν ὑ- γείαν τῶν κατοίκων.

Ἐπιτυχῆς ἐκλογὴ τῶν Τουρκαλβανῶν! . . .

Ἐν τῷ ἐν πάσαις ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους καὶ ὕψ' ὄλας τὰς ὑπόψεις ἀσπασίῳ τούτῳ τόπῳ κατώκουν, ὡς εἴπομεν, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως μέχρι τῆς 13 Ἰουνίου τοῦ 1821 — μέχρι ὀπλ. τῆς μάχης τῆς γινομένης ἐν Ποῦσαι — περὶ τὰς δύο χιλιάδας Τούρκων καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τιτλοφόρων.

Εἰς δὲ τούτων ἦτο καὶ ὁ Ἄγας Σαλῆ — ἄγας ὁ καὶ ὑποδιευθυντής, οὕτως εἰπεῖν τῆς Λαλαϊκῆς ἐπικρατείας, ἐκθροπος τραγῆ; καὶ εἰς ἄκρον ζηλότυπος. Ὁ Σαλῆ — ἄγας εἶχεν ὡς γραμματεῖα τὸν Πανάγον Ροδόπουλον ἐκ τῆς κω- μοπόλεως Δούκα, ἀπεχούσης τοῦ Λάλα πέντε καὶ δέκα λεπτά τῆς ὥρας.

Ὁ Πανάγος, εἰκοσιετρεαίτης τὴν ἡλικίαν, μέτριος τὸ ἀνάστημα, λευκὸς τὴν ὄψιν ἦτο αὐτόχρομα προσωποποίησις τῆς ὠραιότητος. Τὸ μέλαν καὶ θυσανωτὸν γένειον, οἱ μεγάλοι καὶ μαῦροι ὀφθαλμοί, ὁ μακρὸς περτοσις, αἱ παχειαὶ καὶ συνεχεῖς ὀφρῦες, ἡ ὄλας Ἑλληνικὴ ἰνδουμασία προσέθετον εἰς τὸν Πανάγον νέον κάλλος, νέαν χάριν. Καὶ κατὰ τὰ αἰσθη- ματα δὲν ὑστέρει καθόλου τοῦ Ἑλλήνος. Ναι μὲν ἦτο γραμματεὺς Τούρκου Ἄγᾶ, τοῦτο ὅμως δὲν ἠμποδίζε τὸν μόνον ὄνειρον ἔχοντα τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος Ροδό- πουλον νὰ ἐνεργῇ, νὰ εὐχεται, νὰ ὠφελῇ ποιικλοτρόπως τοὺς δυναστευομένους ἀδελφοὺς χωρὶς νὰ ἐννοηται ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

Τὴν νύκτα τοῦ μηνὸς Ἰββὶλ — ἱββὶλ — Μαρτίου τοῦ 1821, οἱ Λαλαῖοι Τούρκοι ἐόρταζον τὴν ἐπέτειον τῆς ἐορτῆς τῆς γενήσεως τοῦ Μωάμεθ καλουμένην ἰδ — ἰλ — λεϊλλέτ — οὐλ — μπουκαρέ, — ἐορτὴν τῆς εὐλογημένης νυκτός. Κατὰ ταύτην τὴν εὐλογημένην διὰ τοὺς Τούρκους καὶ καταπραμένην διὰ τὸν ἀτυχῆ Πανάγον νύκτα ἐμελετήθη φεῦ! ἡ καταστροφὴ του.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Σαλῆ μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶχε κληθῆ καὶ ὁ Πανάγος καὶ μετὰ πολλὰς καὶ θορυβώδεις διασκε- δάσεις ἤρχισαν νὰ χορεύωσιν. Ἡ ἐλαφρὰ ἰνδουμασία, τὸ ἐκίνητον τοῦ σώματος, τὸ ἐρρυθμὸν τοῦ χοροῦ, ἄτινα διέ- κρινον τὸν νεαρὸν γραμματεῖα, συνδυαζόμενα καὶ μετὰ τὰ ἄλλα προτερήματα, ἄτινα ἀφειδῶς ἰθαψέλευσεν αὐτῷ ἡ φύσις, ἠνάγκασαν τὴν εὐνηδῆ, ἀλλ' ἀθῶαν σύζυγον τοῦ Σαλῆ νὰ εἴπῃ: «Πράγματι ἐξ οὐρανοῦ κατήλθεν ὁ ἄγγελος οὗτος.» Τούτο ἤρκει νὰ κινήσῃ τὴν ζηλοτυπίαν τοῦ σκληροῦ Ἄγᾶ τοσοῦτον, ὥστε ἀπεφάσισε τὴν ἐξόντωσιν τοῦ γραμματεῖως.

— Τὴν ἐπομένην πέντε στρατιῶται τοῦρκοι πελωρίου ἀναστήματος μὲ ὕφος σκαῖον καὶ ἀπότομον δίσχιζον τὰς ὁδοὺς τῆς κωμοπόλεως Δούκα.

Κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ Πανάγου ἔστησαν οἱ ὑπὸ τοῦ Σαλῆ — Ἄγᾶ πεμφθέντες στρατιῶται.

— Γραμματικὴ! Γραμματικὴ! ἐφώναζαν εἰς ταῦτα.

Καὶ ὁ ἀτυχῆς Πανάγος ἔσπευσε νὰ ὑποδεχθῇ τοὺς πι- στούς τοῦ Ἄγᾶ νομίσας, ὅτι διὰ λόγους ὑπερησίας καλεῖται.

Δὲν ἐπρόφρασεν ὅμως νὰ ἐξέλθῃ τῆς κωμοπόλεως καὶ αὐ- θαδῶς συλλαμβάνεται ὁ ἀθῶος γραμματεὺς, καὶ δίκην κα- κούργου δένεται. . . .

Μετὰ πορείαν ὀλίγων βημάτων τεσσαρὲς συνεχεῖς πυρο- βολισμοὶ ῥίπτονται κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς Πανάγου! . . . καὶ πάραυτα ὁ μὴ πυροβολήσας στρατιώτης διὰ σπάθης ἀποκό- πτει τὴν κεφαλὴν τοῦ σφαδάζοντος βήματος.

Ἦτο ἀφόρασις τοῦ Ἄγᾶ, ἣν ἀπεφάσισε τὴν νύκτα τῆς 13 τοῦ Ἰββὶλ! . . .

Θάνατος ἐκόστισεν εἰς ἑπαινος εἰς ἕνα Ἑλληνα!

Αἱ δυστυχεῖς μητὴρ καὶ ἀδελφαὶ οὐδὲν ἐνόησαν, οὐδὲν εἶδον, νομίσασαι, ὅτι ὁ ἀγαπητὸς των Πανάγος εἶχε μεταβῆ εἰς Λάλα δι' ὑπηρεσίαν καὶ ἀπ' ὄρας εἰς ὄραν ἀνέμενον τὸν οἶον καὶ ἀδελφόν.

Ἐπῆλθεν ἡ νύξ καὶ δὲν ἀνεφάνη! ὦ τί μαρτύριον ὑπέ- στησαν αἱ δυστυχεῖς μέχρι πρωίας! . . . ἀλλ' ὅ,τι ἐμελλον νὰ ἴδωσιν, ἦτο ἀκόμη μεγαλύτερα συμφορὰ τοῦ ὅ, τι ἐφαν- τάζοντο! . . .

Δούκα

Κ. Χρυσανθακόπουλος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΩΝ ΜΕΜΝΗΣΤΕΥΜΕΝΩΝ

Ἄντ. Σ. Μ. καὶ Σοφίας Α. Σ.

(Tutta la sua virtute

A in te locata l'alto Dio d'amore Sapo Gianni di Firenze)

Ἐν μέθῃ εὐτυχίας ὑπεράτη
Ἄγαπῃ δὲ ἐξ ἔρωτος πολλῆ
Ὁ νέος μετὰ πόθου τὴν ἐκράτει·
Κ' ἐκείνη ἐν ἐκτάσει καὶ δειλῇ,
Ἦτένιζεν ὀρίζοντα μὲ χάριν
Ἀνεφελον, γλυκύτατον, εὐρύν.
Καὶ πλάτανος ἐσκίρτησεν ἠδέως.
Ἐκεῖ που καὶ ἐφίλησε τὴν ὀρύν.

Οἱ κάλυκες τῶν ρόδων δι' ἐκείνου
Προσέφερον τὸ κάλλος των εὐθῶς,
Τὸ ἄρωμα, τὸ χρώμα των, τὴν ὀρῶσιν·
Οἱ δύο δὲ ἐκείνοι ἀπαθείς
Χωρὶς οὔτε εἰς φθόγγος νὰ ἐξέλθῃ
Χαϊλέων ἀβροτάτων ῥοδινῶν,
Ἐπόθουν, ὦ! ποτὲ νὰ μὴ παρέλθῃ
Τὸ ὄνειρον ὑπάρξεων κοινῶν.

Δὲν ἦν ἀπάτη, ὄραμα ἐκείνο,
Ἀλήθεια εἶν' ἐκείνη εὐτυχῆς.
Τὴν βλέπω ἀτενίζων τὴν εἰκόνα,
Τοὺς βλέπω μὲ τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς.
Ἀντώνις τὸ βλέπεις καὶ Σοφίᾳ
Ὅτ' εἶσθε Σελὶς ἡ Ζῶσα μου εἰκὼν . . .
Τὴν νέαν φωλιάν σας, τὴν στολίζω
Μὲ ἄνθη! Καὶ ὁ κῆπος; . . . Ἐλικῶν!

Αὐγουστος 1894.

Γεώργιος Α. Πολίτης

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΗΤΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

καὶ οἱ ἐκεῖσε Ἑλληνες ὑπὸ ἐποψιν κοινωνικῆν ἱστορικῆν καὶ ἐμπορικῆν.

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον)

«Ὁ Σέσωστρις!»

«Ὁ Σέσωστρις», ἠκούσθη φωνή τις, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπλησίαζον τρεῖς πολυτελεῖς μουμιᾶς, ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰ- θούσης κειμένας, καὶ μετὰ κατανύξεως, ὅσοι εὐρισκόμεθα εἰεὶ πλησίον, εὐλαδῶς καὶ ἐν ἀκατανοήτῳ ἐκτάσει, τὰ βλέμματά μας διηυθύναν ἀμέσως πρὸς τὸ ἱστορικὸν ἐκεῖνο πρόσωπον τῆς παρεληλυθυίας ἐποχῆς.

Τὸ σῶμα τοῦ τροπαιοῦχοῦ στρατηλάτου, τοῦ ἀρχαιότερου καὶ μεγαλύτερου βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, διατηρεῖ ἐτι τὰ

χαρακτηριστικά της εμφρόντιδος φυσιογνωμίας αυτού και θά διηγήσει έτι όλην αὐτῆς τὴν ζωῆν, ἂν ἡ ἰδιοτροπία καὶ παλιντροπία τῆς Φύσεως δὲν εἶχε μεταβάλῃ αὐτὸν εἰς σωρὸν εἰδέθη καὶ ἀπίσιον ἀπὸ τοῦ 16 αἰῶνος π. Χ. μέχρι σήμερον. Ἐν τούτοις αὐτὸς εἶναι ὁ Ραμσήσ ὁ Β' τῆς 19' δυναστείας καὶ ὁ Σέσωστρις κατὰ τοὺς Ἕλληνας μέγας Φαραὼ τῆς Αἰγύπτου, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου καὶ Στράβωνος ἀναφερόμενος πρῶτος βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ὁ περίφημος ἰγώστης στρατηλάτης, ὁ καθυποτάξας πάντας τοὺς λαοὺς τοὺς οἰκούντας παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα καθ' ὁδὸν συνήντα, καὶ ὁ ἀνεγείρας μετὰ τὰς νίκας του ἐπὶ τῶν κατακτηθεισῶν χωρῶν στήλας, ἐφ' ὧν ἐπέγραψε τὸ ὄνομά του καὶ τὸ τῆς πατρίδος του καὶ ἐσημίω τὰς δυνάμεις, ἃς διέθετε πρὸς κατακτηθῆναι αὐτῶν· αὐτὸς εἶναι, ἀνεμνήσθη, ὁ ἐισέλασας εἰτα, μεθυσθεὶς ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν νικῶν του ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ ὑποτάξας τοὺς Σκύθας καὶ τοὺς Θρᾷκας, καὶ ἀνεγείρας, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, στήλας ἐπὶ τῶν κατακτηθεισῶν αὐτοῦ.

Παραπλεύρως κεῖται ὁ σωρὸς τοῦ Σέτιος υἱοῦ τοῦ Ραμσή, βασιλέως ἐπίσης τῆς Αἰγύπτου τῆς 19' δυναστείας καὶ δεξιόθεν ἑτέρα ἀρχαιοτάτη μούμια, ἡ ἀρχαιοτάτη πασῶν τῶν μέχρι τοῦδε εὐρεθεισῶν ἐν Αἰγύπτῳ, χρονολογουμένη κατὰ τοὺς ἀκριβοτέρους ὑπολογισμοὺς, ἀπὸ τῆς 6' δυναστείας, ἧτοι 3703—3500 π. Χ., ἀνήκουσα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα κατὰ τὸν ἀνακαλύψαντα ταύτην τῷ 1881 κ. Μάσπαρον, εἰς τὸν βασιλεῖα Σοκαρμιάφ, καὶ ἀνευρεθείσα ἐν τῇ νεκροπόλει τῆς ἀρχαίας Μέμφιδος ἐν Σακχάρα.

Ἀνεγείρω τὴν κεφαλὴν ἐκείθεν, βαθείως ἀναπνέων, δὲν ἠξέυρω διατῆ, καὶ αἰσθανόμενος τὸν νοῦν μου βεβαρημένον καὶ θέλων ν' ἀνακουφίσω αὐτὸν διὰ τινος ἰλαφοτέρας ψυχολογίας, στρέφω τὰ βλέμματά μου δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν, καὶ δὲν ἐξακολουθῶ νὰ βλέπω ἢ μούμιας ἡγεμόνων, καὶ λειτουργῶν τῆς Θέμιδος, καὶ τοῦ Ὀσίριδος καὶ τῆς Ἰσιδος. Ἄηδία τότε πλέον μὲ καταλαμβάνει καὶ φεύγω ταχέως ἐκ τῶν βασιλικῶν ἐκείνων αἰθουσῶν, ἐνθα ὁσμη σσηπίας πορφύρας, πολυτίμων ἀρωμάτων ἰζητισμένων καὶ δόξης πεπτωκυίας ἀποπνέει πανταχόθεν καὶ εἰσερχομαι τέλος εἰς ἄλλας αἰθούσας, ἐνθα μὲ κατακυριεύει ἀπογοήτευσις τῆς κοσμικῆς ταύτης ζωῆς. Ἐτέρα πληθώρα μούμιων ἀνθρώπων καὶ δὴ ζῶων κατὰκεῖται ἐκεῖ, καλῶς ταξινομημένη καὶ διατηρούμενη, πλὴν οὐδὲν τὸ κοινὸν πλέον ἔχουσῶν πρὸς τὴν ἱστορίαν καὶ ἀρχαιολογίαν. Ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, κύνες, μικρὰ ἔλαφρα, κροκοδείλοι, γαλαῖ, ψιττακοὶ, εὐρέσκονται ἐκεῖ διὰ τὴν θέαν, καὶ μόνον τὴν θέαν τεταρτιζομένοι! Πρὸς τί ἄλλο; Τί ὀφείλει πλέον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἢ ἀναριθμητὸς αὕτη ἐκθεσις καὶ πείρα τοῦ νεκροῦ τούτου πολυθέατος; Νεκροταφεῖον! Νεκρομουσεῖον! Ἄηδία ἀπογοήτευσις καὶ ἀποστροφή! Προχωρῶ ἐν ἑτέρᾳ αἰθούσῃ καὶ παρατηρῶ καὶ ἐκεῖ σῶμα μούμιας πελωρίων διαστάσεων! «Τί εἶναι τοῦτο;» εἶπον καὶ πλησιάζων παρατηρῶ τὸν σωρὸν ὠραίας γυναικὸς, πλαγίως κεκλιμένης, εἰς νεαρὰν ἡλικίαν βεβαίως ἀποθανούσης καὶ ἀναγινώσκω ἐπὶ τετραγώνου χάρτου.

«Ἀμέντ, ἱέρεια τῆς Ἄθωρ (Αἰγυπτίας Ἀφροδίτης) 11 δυναστεία (3,100 ἔτη π. Χ.) ἀνευρεθείσα τῷ 1891 ἐν Ὠβαίς».

Ἦτον ἱέρεια τῆς Ἀφροδίτης! αὐτὴ! καὶ ὁπαδὸς τῶν γυναικῶν μυστηρίων τῆς θρησκείας τῶν Αἰγυπτίων.

Τὴν παρατηρῶ ἐπισταμένως καὶ θαυμάζω τὸ ἀνάστημα, τὴν ὠραιότητα, μορφήν καὶ σχῆμα! Ὅσον ζῆλον καὶ εὐλάβειαν νὰ εἶχεν ἡ γυνὴ αὕτη εἰς τὸ ἐπάγγελμά της καὶ ἡς τὰ χαρακτηριστικὰ διακρίνονται ἐτι μετὰ τῶν δυσμόρφων μελῶν τοῦ ἀπεσκληρημένου ἐκείνου πτώματος! Αἱ ἱέρειαι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὡς διαλαμβάνει αὐτὰς ἡ ἱστορία, ἐκλαμβάνονται ἴσως ὡς μῦθος τοῖς ἀναγινώσκουσι τὰ κατ' αὐτάς, πλὴν ἄλλοιαν σχηματίζει τοὺς ἰδέαν, ὅπου ἄναγινώσκουσι καὶ

γίνῃ μάρτυς τῆς πραγματικῆς τῶν ὑπάρξεως, καὶ μορφῆς.

Ἐδῶ ἡ Ἀμέντ, ἡ ἱέρεια τῆς Ἀφροδίτης! Καὶ ἀναμνησκομαι ἀμέσως, ὅτι τὰ μυστήρια τῆς θρησκείας τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ ἑλληνικὰ μυστήρια τῆς Ἐλευσίνας καὶ Σαμοθράκης. Ἄνευ τῆς θρησκείας ἐκείνης ἦτον ἀδύνατον τοῖς Ἕλλησι νὰ νοήσωσι τὰ ὄψηλα τοῦ χριστιανισμοῦ δόγματα, ἅτινα συμβολικῶς ὑπῆρχον γνωστὰ πρὸ ἑβδομήκοντα αἰῶνων ἐν Αἰγύπτῳ. Ἐάν δὲ ἡ ἀλεξανδρινὴ σχολή, ἐν ἣ ἰδιδάχθησαν οἱ Κύριλλοι, Ἀθανάσιοι, Χρισόστομοι καὶ τόσοι ἄλλοι τῆς Ἐκκλησίας πατέρες, δὲν διέβλεπε τὴν ὑπολανθάνουσαν ὁμοιότητα μετὰ τῆς ἀρχαίας θρησκείας τοῦ Ὀσίριδος καὶ τῆς Ἰσιδος καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ, δυσκόλως θά ἐνηγκλιζέτο τὸν χριστιανισμόν καὶ θά διέδιδεν αὐτὸν πανταχόσε.

Ἄρκει. Φεύγω, φεύγω ἐκείθεν ἀναλογιζόμενος ἀφ' ἑτέρου, ὅτι τὸ μέλλον ἀνήκει ἡμῖν καὶ οὐχὶ πλέον τὸ παρελθὸν καὶ διερχόμενος ἐν τάχει τὰς ἀπείρους αἰθούσας, διαδρόμους καὶ ποδρόμους τοῦ περιφήμου τούτου μουσεῖο τῆς Γκιζης, ἐν ᾧ ἡμολογουμένως ἐγκλείεται ἅπασα ἡ ἀρχαιότης, ἧτοι ἡ ἱστορία αὐτοῦ τοῦ κόσμου μέχρι σήμερον, φθάνω εἰς τὴν ἐξώθυρον, ἐνθα καλυπτόμενος τὴν κεφαλὴν εἰσχωρῶ εἰς τὸν ἀπέραντον κῆπον αὐτοῦ, τὸν χρησιμεύοντα νῦν ὡς ζωολογικὸν μουσεῖον, καθότι, τοιοῦτον προορισμὸν διὰ τὸ μέλλον ἔχει.

Κῆπος ἐν Αἰγύπτῳ εἶναι στολισμὸς ἐν αἰθούσῃ. Δι' αὐτὸ βλέπετε ἐκεῖ ὅ,τι τέλειον δύναται νὰ παραγάγῃ ἡ τέχνη. Ὠραία δένδρα, σπάνια φυτὰ, λαμπροὶ χαλκιστόρωτοι ὁδοί, κομψὰ οἰκήματα, τεχνηταὶ λίμναι, εἰδικὰ διαμερίσματα διὰ ποικίλα ἡμέρα καὶ ἔγρια ζῶα, τεχνητὰ σπήλαια καὶ πολλὰ ἄλλα περιέργα ἀντικείμενα ἀπκρτίζουσι τὸν κῆπον ταῦτον τοῦ τῶς ἀνακτόρου τοῦ ἡγεμόνος Ἰσμαήλ. Δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ὅμως τὰ τοιαῦτα δὲν προξενοῦσιν ἐντύπωσιν, διότι ὁ τόπος μας γέμει ἰδίως φυσικῶν καλλονῶν καὶ ὁ ὄφθαλμὸς μας εἶναι κεκορεσμένος ἐκ φυσικῶν ἰδίως μαγευτικῶν τοπειῶν.

Τεχνητὸν τι σπήλαιον μὲ λαβυρινθώδεις διόδους, διαμερίσματα, αἰθούσας, κλιμακας, ἔδρας, κάτοπτρα, καὶ παιδικίζοντα ὕδατα, ὅπως ἀσύνθηδες μὲ προσελκύει ἐντὸς καὶ μετὰ διαφόρους ἐλιγμοὺς ἀνόδους καὶ καθόδους εὐρίσκομαι ἐν μικρᾷ κομψῇ, ἐντὸς τεχνικοῦ βράχου ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθεῖση, αἰθούσῃ, ἐν τῇ μέσῃ τῆς ὁποίας ὑπάρχει καὶ μικρὰ κομφοτάτη λίμνη. Κάθημαι ἐπὶ ἀγροτικῆς τινος ἔδρας καὶ ἀπολαμβάνω καὶ ἐγὼ τῆς δρόσου καὶ εὐρείστου διαμωνῆς τῆς μαγευτικωτάτης ἐκείνης θέσεως.

— Πολὺ ὠραία εἶναι ἰδῶ, εἶπον τῷ συνοδῷ μου, ἐνῷ φύλαξ τῆς γέρων ἀραψ παρακείμενος μὲ παρατηρεῖ κατὰ πρόσωπον.

— Ἐχεις πολὺν καιρὸν ἰδῶ; τὸν ἠρωτήσαμεν.
— Ἀπὸ τῆς κατασκευῆς τοῦ κῆπου, μᾶς ἀπήντησεν.
— Καὶ ἤρχετο ἐνταῦθα ὁ Ἰσμαήλ καὶ αἱ γυναῖκες του;
— Καθ' ἑκάστην εἰς ὠρισμένας ὥρας, ὑπέλαθεν. Καὶ ἀναστενάξας:

— Διὰ νὰ μὲ πάρῃ ὁ ὕπνος μιά φορά, ἰδῶ, εἰς αὐτὴν τὴν θέαν, ἐξηκολούθησε, κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Ὅταν ἤρχοντο αἱ γυναῖκες ἰδῶ ἔπρεπε ὅλοι νὰ εἰμεθα φευγάτοι. Ἐνα μεσημέρι εἰς τὰς τρεῖς ἦλθον ἔξαφνα αἱ γυναῖκες του καὶ μὲ εὖρον ἰδῶ. Ἦσαν ὡς ἄγγελοι ὠραῖαι, ἡμίγυμαι καὶ τὰς ἐθαύμασα. Ἀλλὰ τὸ εἶπαν εἰς τὸν Ἰσμαήλ καὶ διέταξεν οὕτως ἀμέσως νὰ μὲ κρεμάσουν. Ἐκλαυσα, παρακάλισσα, εἰς μάτην. Ἀλλὰ τὴν στιγμήν ὅπου μὲ ἔδεσαν καὶ ἐθήκωναν, ἔξαφνα ἦλθε μία διαταγὴ νὰ μ' ἀφήσουν. Φαίνεται κάποια μ' ἐλυπήθηκε καὶ ἐζήτησε τὴν χάριν μου. Ἀκόμη τρέμω, ὅταν τὸ ἐνθυμοῦμαι, καί, νά, φαίνεται ἀκόμη τὸ σημάδι τοῦ σχοινοῦ.

— Νόστιμον καὶ τοῦτο, εἶπον καὶ ἀπῆλθον.

Τὴν ἐπαύριον ὤφειλον ν' ἀναχωρήσω διὰ τὴν Ἰσμαήλιαν, ἀλλ' ὡς πάντοτε συμβαίνει, ἐνθυμηθεὶς αἰφνί, ὅτι ἰλησόμενα νὰ ἐπισκεφθῶ ἑτι φίλους τινὰς ἀπαραιτήτους καὶ

νὰ μεταβῶ εἰς Χελουάν, μικρὰν κομποπόλιν, μίαν ὄραν τοῦ Καίρου ἀπεχούσης, ὅπως ἐπισκεφθῶ συνδρομητὰς μου τινὰς, μετέβαλον δρομολόγιον καὶ ἀπεφάσισα ν' ἀναβάλω τὴν δι' Ἰσμαήλιαν ἀναχώρησίν μου διὰ τὴν μετὰ μεσημβρίαν τῆς ἐπαύριον, ἀντὶ τῆς πορείας.

Τὴν ἐπομένην λοιπὸν ἑνῶρις ἐπισκέφθη ἑτι τινὰς τῶν ἐν Καίρῳ φίλων μου, οὓς καὶ ἀπεχειρέτων ἰσπευσμένως καὶ ἐνῷ διερχόμεν τὴν ὁδὸν Μαχάμετ Ἀλῆ, συναντώμεθα μετὰ τοῦ κ. Ἀρχ. Ματαράγκα δικηγόρου, ὃν μοὶ συνιστᾷ ὁ κ. Ἀβραμίδης.

Μόλις εἶδομεν ἀλλήλους, ἀνεγνωρίσθημεν ἀμέσως.

— Ὁ κ. Ματαράγκας, εἶπον, παλαιὸς καὶ οἰκογενειακὸς φίλος, μὰ γνωρίζομεθα πολὺ καλά, καὶ ἐσπίζομεν θερμῶς τὰς χεῖρας ἀλλήλων. Εἶναι υἱὸς τοῦ ἐπίσης παλαιοῦ φίλου καὶ γνωστοῦ ἐν τοῖς γράμμασι κ. Ματαράγκα, Νομάρχου Ζακύνθου, καὶ ἀνεψιὸς τοῦ κ. Μπουφίδου.

— Κύριε, Πρίντζη, μοὶ λέγει ὁ κ. Ματαράγκας, εἶναι εὐτύχημα ὅπου σὰς βλέπομεν ἰδῶ. Ὅριστε, εἰς τὸ γραφεῖον μας, ἰδῶ πλησίον κεῖται, νὰ σὰς ἰδῶμεν καλλίτερον.

— Μεταβάλλετε τότε ἐκεῖ, εὖρομεν καὶ τὸν μικρότερον ἀδελφόν του.

Οἱ ἀδελφοὶ Ματαράγκα δικηγόροι, νέοι πλήρεις δράσεως καὶ μέλλοντος ἐπιζήλου, ἀνεπτυγμένοι καὶ ἐργατικώτατοι, προσηδέστατοι καὶ συμπαιθέστατοι, διατηροῦσι γραφεῖον δικηγορικὸν καὶ ἐργάζονται ἀπὸ κοινῆς προασιζόμενοι τὰς ὑποθέσεις τῶν ὁμοφύλων τῶν. Σπουδάζαντες ἐν Ἑλλάδι κατῆλθον εἰς Αἰγύπτου, ὅπου διαθλέπουσι μέλλον εὐρύτερον καὶ προσοδοφορότερον καὶ ἐργάζονται φιλοτίμως πρὸς ἀνάπτυξιν αὐτῶν καὶ τῶν συμπερόντων τῶν πελατῶν τῶν.

— Καὶ εἰσθε εὐχαριστημένοι εἰς Αἰγύπτου, ἠρώτησα μετ' ἐνδιαφέροντος.

— Πολύ, μολονότι εὐρισκόμεθα εἰς τὸ πρῶτον ἐτι στάδιον τοῦ ἐπαγγέλματός μας, μοὶ ἀπήντησαν προσηδῶς.

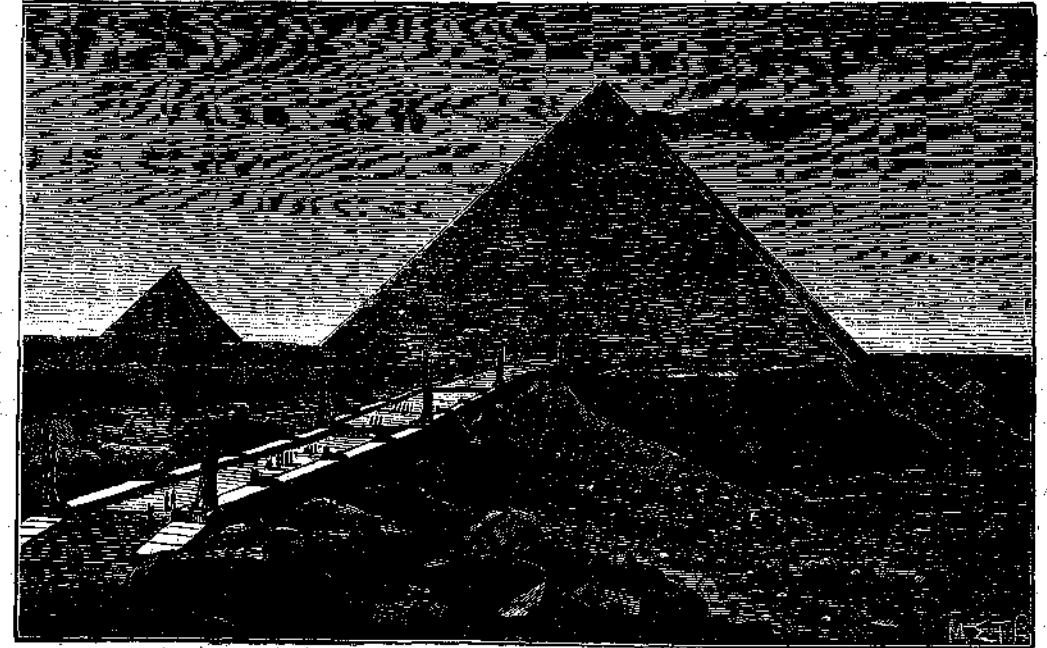
Καὶ ἀφοῦ ἀντηλλάξαμεν διαφόρους ὁμιλίαις καὶ ἐπίομεν τὰ προσπερήντα ἡμῖν καφφέ, κονιάκ καὶ σιγαρέτα, ἀπεχειρέτισα αὐτοὺς καὶ διηυθύνθη ἀμέσως εἰς τὸ διὰ Χελουάν ἀναχωροῦν κατὰ τὴν δεκάτην ὄραν π.μ. σιδηροδρομικὸν τραῖνον.

Μετὰ ἡμισίαν ὥραν πορείαν διὰ μέσου πολυαριθμῶν χωρίων καὶ κομποπόλειων, λατομείων καὶ ὠραίων τοπειῶν παρὰ τὴν πλευρὰν τοῦ Νείλου, νέος τις ἀραψ συνταξιδιωτῆς, ὀλίγον ὁμιλῶν τὴν γαλλικὴν, ἔνοσῃσας τὸ διὰ τὸν τόπον του ἐνδιαφέρον μου, μοὶ δεῖκνυσι διὰ τῆς χειρὸς πρὸς τὰ δεξιὰ ἡμῶν.

— Αἱ πυραμίδες! μοὶ λέγει. Καὶ ὄντως στρέψας τὸ βλέμμα βλέπω ἐναντί μου τρεῖς παμμεγέθεις μεγαλοπρεπεῖς πυραμίδας, ὧν ἡ μία μικροτέρα.

Μεγάλως νῦχαριστήθη διὰ τοῦτο, διότι δὲν τὸ ἐπερίμενον, καὶ διότι ἐλυπούμην ἐγκαταλείπειν τὸ Κάιρον, νὰ μὴ δυνηθῶ νὰ ἰδῶ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ πολύκροτα ταῦτα ἱστορικὰ καὶ μοναδικὰ μνημεῖα τῆς Αἰγύπτου. Ὁ οὐρανὸς ἦτο γαλήνιος καὶ καθαρότατος, τὸ δὲ θέαμα μοναδικὸν καὶ λαμπρότατον, μολονότι εἶ ἀποστάσεως χιλιομέτρων τινῶν. Αὐταὶ δὲ κεῖνται ἐκεῖ πρὸς διηνεκὴ μνήμην τῆς δόξης καὶ ἰσχύος τῆς τότε Αἰγύπτου.

Αἱ πυραμίδες αὐταὶ κατασκευάσθησαν ὑπὸ δύο φιλοδόξων Φαραῶ, καὶ τὴν μὲν μίαν μεγαλειέταν κατασκεύασε ὁ Χέοφ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, ἐν ἔτει 1220 π.χ., τὴν δὲ δευτέραν

Αἱ πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου.

ὁ ἀδελφὸς τοῦ Χεφρῆν. Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, ἑκατὸν χιλιάδες ἐργατῶν ἐργάζοντο πρὸς κατασκευὴν αὐτῶν, ἐπὶ τριμήνον ἐργαζομένων καὶ μεταλλασσόντων εἰς διάστημα εἰκοσι ἑτῶν. Οἱ λίθοι ἐλήθησαν ἐκ τοῦ ἀπέναντι τῆς Μέμφιδος Τρωϊκοῦ ὄρους. Εἰς μίαν τῶν πλευρῶν τῆς μεγάλης Πυραμίδος ἐκεῖτο λίθος καὶ κατὰ Στράβωνα, ἐνέκλειε Σύριγγα σκολιάν, ἧτις ἀνακαλυφθεῖσα καὶ ἀνεωχθεῖσα τῷ 741 ἔτει μ.χ. εὐρέθησαν ἀγάλματα τινὰ χρυσαῖα ἐλαχίστης ἀξίας. Ἡ δὲ τρίτη Πυραμὶς, ἡ καὶ μικροτέρα, κατασκευάσθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Χέοφ, Μυκερίνου καὶ ἐκαλύπτετο ὑπὸ πολυτίμων μελανῶν καὶ ἔλλων ποικιλοχρῶν λίθων, ἀλλ' ἐγυμνῆθη ὑπὸ τῶν Ἀράβων.

Αἱ δύο μεγάλαι Πυραμίδες δεῖκνυσι σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰς ἀστρονομικὰς γνώσεις τῶν Αἰγυπτίων, διότι αἱ τέσσαρες πλευραὶ αὐτῶν διευθύνονται ἀκριβῶς πρὸς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος καὶ σημειοῦσι τὸν ἀληθῆ Μεσημβρινὸν τῆς Κάτω Αἰγύπτου. Κατὰ δὲ τὸν Στράβωνα, αἱ δύο Πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου συγκαταλέγονται μετὰ τῶν ἑπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου.

Ἐσχάτως δὲ ἀνοιχθέντων τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Πυραμίδι ἀσυλῆτων ἐτι μνημείων, εὐρέθησαν αἱ πλείστοι τῶν περιφρῶν μούμιων, καὶ τῶν πολυτίμων ἀρχαιοτήτων τῶν ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Γκιζης ἤδη εὐρισκομένων.

Τὴν ἰνδεκάτην ἀκριβῶς παρὰ τέταρτον ἡ ἀμαξοστοιχία ἔστη πρὸ τοῦ Χελουάν καὶ κατερχόμενος ἐζήτησα τὴν διευθυντοῦ τοῦ ἐκείσε εὐρισκομένου συνδρομητοῦ μου Ἀναστ. Ἀναστασίου. Παῖς τις προσνήχη νὰ μὲ ὀδηγήσῃ.

Τὸ Χελουάν εἶναι μικρὰ πόλις, εὐρύθμος, κομφοτάτη καὶ νεωτάτη, κτισθεῖσα ἰδίως διὰ τὰ ἰαματικά αὐτῆς ὕδατα. Ὑπάρχει δὲ κατάστημα λαμπρότατον ὑδροθεραπευτικόν, κοσμούμενον μὲ κήπους καὶ ποικίλα ὠραία τεχνικὰ τοπεῖα, πίδακας ἠλεκτρικὰς καὶ διάφορα ἀναπαυτικὰ καὶ διασκεδαστικὰ κέντρα. Τὸν κ. Ἀναστασίου ἐζήτησα εἰς ἀπρόοπτον ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ αὐτοῦ, ὅπου διατηρεῖ μετὰ τοῦ γαμβροῦ του κ. Ψιλλίδου. Διαμένει ἐνταῦθα πρὸ δεκαετίας, περίπου καὶ διὰ τῆς ἐπιμελοῦς αὐτῶν ἐργασίας κατῴρθησαν νὰ ἀναπτυσθῶν καὶ ἀγοράσων γαλας καὶ οἰκοδομήσων πλησίον καὶ λαμπρότατον Ξενοδοχεῖον τοῦ ἑπου διὰ τοὺς ξένους. Ἐργάζονται καλῶς καὶ εἶναι πολὺ εὐχαριστημένοι.

— Ὁ κ. Ἀναστασίου; ἠρώτησα.

— Ἐγὼ εἶμαι ὁ γαμβρὸς του, ἀναμείνατε παρακαλῶ, τώρα θά ἔλθῃ, μοὶ ἀπεκρίθη οὕτως. Καὶ ποῖος εἰσθε; μὲ ἠρώτησε ταῦτοχρόνως.

— Πρίντζης, διευθυντῆς τῆς Φύσεως.

— "Α! ναι ξέρω, έχω ευχαρίστηση, δρίστε, καθήσατε μοι άπεκρίθη, χαίρω.

Μετ' όλίγον προσήλθε και ο κ. 'Αναστασίου μεδιών, και μοι προσέφερον διάφορα άναφυκτικά, διερωτώντές με περί του ταξιδιού μου.

— Και πότε αναχωρείτε εις Κάϊρον; με ήρώτησαν;

— "Απόψε εις τας πέντε δι' 'Ισμηλίαν και έκειθεν εις Πορτ-Σαίτ.

— Πώς τόσον γρήγορα θά με; φύγετε, δεν θά σας έχω μιν τούλάχιστον έως αύριον; να σας φιλοξενήσωμιν και περιποιηθώμιν;

— Ευχαριστώ διά την καλήν σας διαθεσιν, άλλ' άδύνατον, πρέπει να είμαι αύριον εις 'Ισμηλίαν.

— Τι να γείνη άφού τό θέλετε. Τότε θά συμφάγωμιν τούλάχιστον. Είναι μεσημβρία.

— "Ε! αυτό, άς γείνη, άλλ' έκ τών ένόντων.

Και καθήσαντες περί τραπέζης έφάγωμιν ώραιότατα μετά της καλής αυτής συντροφίας.

Μετά τούτο έπισκέφθημιν μετά του κ. 'Αναστασίου τά μύλλον άξιοθέατα μέρη της πόλεως και άφού έπισκέφθημιν και τόν κ. Βαριλάη, καπνίμπορον συνδρομητήν της «Φύσεως», άνεχώρησα διά Κάϊρον.

Φ. Π.

("Επεται συνέχεια)

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Η Η ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ

(Διήγημα έκ του Γαλλικού).

(Συνέχεια και τέλος)

ΤΟ ΚΥΤΙΟΝ ΤΗΣ ΙΩΑΝΝΑΣ

Ο υποκόμης άφού ανέφξε τους όφθαλμούς ήδύνατο να πιστεύση, ότι ο διάβολος πράγματι τόν ίπανέφερον όπου τόν είχε παραλάβη. έκάθητο δε επί του μόνου σκιμποδος της φυλακής, με βαρείαν την κεφαλήν και τά μέλη άλγούντα. Παρά τους πόδας του έκαιτο ο πρωτοσύνεδρος με κεκλεισμένους τους όφθαλμούς, ή δε 'Ιωάννα ήτο επί της άχυροστρωμένης της κεκοιμημένη μικρός λευκός άφρός έπλήρου τά χείλη της πάντοτε ώραιας ως και εις τόν τεταραγμένον ύπνον της πλησίον δ' αυτής επί του μικρού της άχυρίνου προσκεφαλαίου, εύρισκετο έτι τό μυστηριώδες κυτίον, τό όποϊόν ή πτωχή κόρη έννομιζεν, ότι είχε θέσει εις τό θυλάκιόν της, άλλά τό όποϊόν είχε διαλοισθήσθω χωρίς να εισέλθη. Ο υποκόμης τό έλαβε, και περιστρέφων αυτό μεταξύ τών δακτύλων του, ήρώτα έαυτόν διά ποίας γοητείας ή 'Ιωάννα είχε κρατήσθω την ύπόσχεσιν της και τόν συνώδευσε εις τό υπερφύρες ταξιδιόν της. Ο βαρυσ άήρ της φυλακής τόν ήνώχλει, και έξήλθεν όλίγον διά ν' άναπνεύσθω άναυπτικώτερον ή καταγιγίς είχε παύσει, ο δ' ούρανός όστις είχε γείνει πλέον αίθριος, και ο ήλιος, όστις έπλησίαζε να δύσθω, τή άνέμνησαν ότι είχε διέλθει τούλάχιστον τέσσαρας ώρας εις την συνέλευσιν τών μάγων. Τότε έλαμψε βήματα τινα έν τινι οδω της πόλεως, και παρητήρησε όχημά τι ταχυδρομικόν ένώπιον ξενοδοχείου τινος ύπηρετίας τις ήνοιγε την θυρίδα, και άνήρ περιτυλιγμένος εις χλαίναν, και την κεφαλήν έχων κεκαλυμμένην διά μεγάλης φενάκας, κατήλθε και διηυθύνθη προς τό ξενοδοχείον. Ο υποκόμης Μωβουισόν τόν έγνωρισε άμέσως ήτο ο Βορδώ, ο ίατρός του βασιλέως, και έδραμε προς αυτόν:

— Πόσον είμαι εύτυχής, ότι σας βλέπω, κύριε δόκτωρ! τω είπε πλησιάζων.

— Έχετε ανάγκην έμού; άπεκρίθη ο Βορδώ, εξετάζων τόν σφιγγόν του υποκόμητος; ναι διάβολε, ο σφιγγός σας είναι τεταραγμένος, σκληρός, ως λέγει ο Μολιέρος, έχετε

διάθεσιν προς έμετον, βάρος εις την κεφαλήν, πόθεν έρχεσθε;

— Πριν ή σας διαφωτίσω, δόκτωρ, δύνασθε να μοι είπτε όποϊού είδους είναι τό φάρμακον τούτο;

Και ο υποκόμης έθεσεν εις τας χείρας του Βορδώ, τό μικρόν κυτίον της 'Ιωάννας. Ούτος έθετο όλίγην έκ της περιεχομένης άλοιφής εις τόν όνυχον του δεξιού άντίχειρος, την όποϊαν επάτησε διά του άριστερου άντίχειρος, ώσφράνθη αυτήν, και έπλησίασε μέρος αυτής προς την γλώσσάν του.

— Είναι όπιον, είπεν, ο χυμός του 'Ασιατικού μύκωνος, ύπνωτικόν φάρμακον, και οϊτινος ή ένέργεια χρησιμεύει προς πάντων εις τό να προκαλή όνειρα. Μήπως μετεχειρίσθησθω έκ του έλλείποντος έκ του κυτίου μέρους της άλοιφής ταύτης;

— Τό τρίτον μόνον αυτής μέρους δόκτωρ, έχον την μωρίαν ν' αφήσω να με άλείψουν δι' αυτού τους κροτάφους και τους ρόθωνας και μετέβην ούτως εις την συνέλευσιν τών μάγων.

— Έντελώ: σί πιστεύω, είπεν ο Βορδώ, είναι ο τρόπος άν μετεχειρίζετο άλλοτε ο Γέρων του 'Ορους διά να έμπνεύσθω θρησκομανίαν εις τους αίρετικούς, και σήμερα ακόμη οί ύπηκοοι του Σουλτάνου την μεταχειρίζονται, όπως έπραξες, διά να διέλθωσιν ώρας τινάς έν τω παραδείσω του Μωάμεθ. 'Αλλ' ο τρόπος ούτος είναι επικίνδυνος, διότι διαφθείρει την ζωήν, επιφέρει όλεθρίαν σύγχυσιν ιδεών εις τόν νουν. Κάμει ταχείως έν λουτρόν, κύριε υποκόμη, κατακλιθήτε ένωρίς, και μη υπάγετε άλλοτε εις την συνέλευσιν ταύτην τών μάγων.

Ο υποκόμης δεν έτόλμησε να κάμη πληρεστέραν όμολογίαν εις τόν δόκτωρα, όστις άνέβη εις τό όχημά του, άφού μετήλλαξαν τους ίππους του και έλαβε την προς τό Ρουέν άγουσαν, όπου μετέβαινε να έπισκεφθώ τόν Διοικητήν της Νορμανδίας, τόν όποϊον κακοήθης τυρετός έμελλε όσον ούπω να τόν άπαλλάξθω τών φροντίδων της διοικήσεως του. Ο νέος υποκόμης διηυθύνθη τότε εις την φυλακήν, ότε είδε να έρχεται προς αυτόν ο πρωτοσύνεδρος, ώχρός έκ του τρόμου και τας τρίχας ώρθομένας.

— "Α! κύριε, άνέκραξεν, έλπίζω ότι θά πιστεύσητε ήδη την μαρτυρίαν μου. . . . Είναι άτιμος μάγισσα, με ώδήγησεν εις την συνέλευσιν τών μάγων. . . . Δεν γνωρίζω επί πόσον καιρόν έμεινα εκεί, όπου έγενόμην τό παιγνιον λεγεώσος δαιμονίων, οίτινες με κατεβασάνισαν ως τινα κατάδικον, και έτυράννησαν ως τόν 'Άγιον 'Αντώνιον.

— Κύριε Βερτράνδε, τω λέγει τότε ο υποκόμης, λάβε αυτό τό κυτίον, και άναχώρησον αύριον διά τους Παρισίους. Να υπάγης να εύρης τόν φαρμακοποιόν του Βασιλέως, όστις είναι καλός χημικός, να τόν έρωτήσθω την ιδιότητα της άλοιφής ταύτης, και θά μάθης πράγματα, τά όποια θά σε κάμωσι να πιστεύσης καλλίτερα και φυσικώτερον, ότι συ και έγώ έπορευθήμιν σήμερα εις την συνέλευσιν τών μάγων.

— Ω; προς δε την 'Ιωάνναν, υπάγε να την ειδοποιήσης, ότι θά τή καλέσω εις την έπαυλήν μου.

— Καλώς, ύψηλότατε.

Ο Φαρμακοποιός του βασιλέως ματαίως έξηγήσεν εις τόν κύριον Βερτράνδον τας ιδιότητας του όπιου. Δεν ήδυνήθη ποτέ να πείσθω τόν πρωτοσύνεδρον, ότι δεν είχαν υπάγη, εις την συνέλευσιν τών μάγων, ούτε τους κατοίκους του Λυών, ότι ή 'Ιωάννα δεν ήτο μάγισσα, ούτε ότι μετά έξ μηνάς είδον τόν υποκόμητα Μωβουισόν νυμφευόμενον την νέαν κόρην. Δεν συνεζήτησαν την άπομάκρυνσιν του υποκόμητος από της αύλης, ούτε την άποστροφήν του από του βασιλέως, ούτε της κυρίας Πομπαδούρ, ούτε τών ύπουργών. Δεν ήθέλησαν ούτε να φαντασθώσιν ότι μία ώραιότατη κόρη, δύναται να τρελλάνη ένα νέον είκοσπενταετή, και ότι φυσικώτατα εις υποκόμης ήράσθη έμμανώς; μιάς κόρης πτωχής. Τούναντίον είπον, ότι ή 'Ιωάννα έμάγευσε τόν κ. Μωβουισόν.

Μετ' ού πολύ ή κυρία υποκόμησα έσχε παντοειδείς εύτυ-

χίας; κατέστη δε γυνή τσοσούτον αξιόλαστος, όσον ήτο ώραια, επί τριάκοντα έτη έφερε διηνεκή εύτυχία εις τόν σύζυγόν της, χωρίς να λαμβάνη πλέον ανάγκην να μεταβαίνη εις την συνέλευσιν τών μάγων.

Ι. Βιδάλης Μηλιώρης.

Σ' ΕΝΑ ΠΛΑΝΩΜΕΝΟ ΑΓΓΕΛΟΥΔΑΚΙ

Φίλη μου του μπαμπάκι σου είσαι κρυφά καμάρι είσαι τό φίλτρον της ψυχούλας του, είσαι πολύλογον κανάρι "Ιον μικρόν και εύσομον, άλλά γεμάτο χάρι που πανταχού ο δύστυχος 'εκαπλώθη να σε πάρη. Φαντάζομαι την θλίψιν του, που σαν τρελλός γυρίζει, που σε ζητεί που σε ποθεί και ή καρδούλα του ραγίζει. 'Η μάνα σου ή Μίγαιρα, ή άπιστη θ' άφρίση άν κατορθώση ο ταλαίπωρος αυτός να σ' άποκτήση.

'Εν Καλάμας τή 16 Αύγουστου 1894.

Ιω. Γ. Φρουδάκης.

'Ακροστοιχίς.

Ο ούρανός έντρέπεται εμπρός σου, όταν βγαίνεις Λ άμνη' άργυροστόλιστη με νάζ', όταν διαβαίνεις Γ ή ούρανός και θάλασσα τά πάντα σε ζηλεύουν. 'Α γάπη μου τά μάτιά σου και μένα με μαγεύουν.

'Εν Καλάμας τή 16 Αύγουστου 1894.

Ιω. Γ. Φρουδάκης.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Η βράσανος του φωτογράφου.

Τό ώραιότατον και παραδοξότατον τούτο επιστημονικόν παιγνιον άνεκάλυψε μια νέα, εύειδιστάτη 'Αγγλίς, ως άναφέρουσι τά άγγλικά περιοδικά.

Παρά τινι διασήμω φωτογράφω του Λονδίνου μετίβη ήμειν τινα ή ανωτέρω ήρωίς, άνήκουσα εις την καλιέτεραν τάξιν του εκείσε κόσμου, τή συνοδεία του πατρός της και έζήτησε να φωτογραφηθώ. Ο φωτογράφος εξετέλεσεν άμέσως τό καθήκον του, άλλ' όποια ύπήρξεν ή έκπληξις του, όπότεν άποσυρθείς, ως συνήθως, έν τω σκοτεινω δωματίω του, παρατηρεί λίαν εύκρινώς επί του μετώπου της νέας νεκροκεφαλήν!

Χωρίς να είπη τίποτε περί τούτου, ζητεί την επανάληψιν της στάσεως, επί τή προφάσει, ότι ή πρώτη δεν έπέτυχε, και έκ δευτέρου, μετά μεγίστης έκπληξίως, ή αυτή εικών της νεκράς κεφαλής επαναλαμβάνεται επί του ώραιου άσπίλου μετώπου της ώραιάς εκείνης κόρης.

"Ε! τότε πλέον αρχίζει να άδημονή και καταληφθείς υπό άνησυχίας, καλεί έντός του σκοτεινού δωματίου τόν πατέρα της, επί παρουσία του όποϊου έκτελεί τρίτην δοκιμήν, καθ' ήν φεύ! επαναλαμβάνεται τό αυτό.

Ο πατήρ μετά της συνήθους αυτώ άγγλικής ψυχραιμίας κάμνει την παρατήρησιν εις την κόρην του, ήτις διαρήγγυται εις ζωηρούς γέλωτας και έξηγει την άπορίαν.

Είχε διαγράψει, είπεν, άπλάως νεκροκεφαλήν επί του μετώπου της διά διαλύσεως κινίνης, και ούδέν πλέον.

Αυτό ήτο τό πάλιν, και ήδη μανθάνομεν, ότι τό βευστόν τούτο έχει τό μοναδικόν προσόν να παράγη επί του δέρματος άφανείς γραμμάς εις γυμνόν όφθαλμόν, αίτινες άναφαίνονται όμως εις τήν φωτογραφικήν πλάκα.

'Η κόρη διεσκέδασεν, ο φωτογράφος εξεπληγει και ήμεις έδιδάχθημεν.

Φ. Π.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

'Αθήναι τή 8 7/6ρίου 1894.

ΚΥΡΙΟΙ Ε. ΠΑΝΑΓΟΥ & Ν. ΦΟΥΣΑΡΑ.

Εις Χαλκίδα.

'Εβράδυνα να σας άπαντήσω, διότι ήθελα πρώτον να πώ μέχρι τρυγός τά ώραία ποτά σας, τά όποια είχετε την καλοσύνην να μοι στείλητε. Λοιπόν σας συγχαίρω από καρδίας, ως και όλοι οι δοκιμάσαντες αυτά, διότι πραγματικώς ήσαν ώραία, εύγεστα, εξαίσια, λαμπρότατα, προκλητικά και λίαν όρεκτικά. άνωτέρα δε και αυτών τών εύρωπαϊκών, μολοντί είναι τόλμη να τό είπη τις έκ πρώτης άπόψεως. έν τούτους δεν δειλιά, ύπ' άκομικην μου ευθύνην να τά εκθειάσω και τά συστήσω εις τους μη δοκιμάσαντας αυτά, ως τοιαύτα, διότι γνωρίζω καλώς την χρήσιν τών πρώτων ύλών, άν οι μεγάλοι εύρωπαίοι καταναλωταί ποιούσιν, ένεκα του μεγάλου κύκλου των.

Τό κονιάκ σας εύρον γευστικώτατον, άρωματικώτατον, λεπτόν και άθωάτατον.

Την βανίλιαν γλυκνντήην, εύπέπτως βέουσαν εις τόν λάγγωνα, επιτυχεστάτην και ούδόλας διαφέρουσαν της εύρωπαϊκής, ως τελείας liqueur.

Την άγγελικάν σας εύρον άγγελικωτάτην και ποτόν κατάλληλον μόνον δι' άγγέλους, ήτοι χαριτοβούτους παρθένους, ως ένέχουσιν πάντα τά στοιχεία ποτού νεκρωδούς και θεσπεσίον διά τας έντυχείς στιγμάς του βίου.

Τό δε ούζο σας, αυτό πλέον δεν εκφοβίζεται! τί όσμη, τί γεύσις τί επαγωγικόν ποτόν είναι αυτό; άλλά δι' ένδρας μόνον, έχοντας πείραν του κόσμου και γνωρίζοντας να ζώσιν.

Αν δεν έφοβούμην να ύπερβώ τά όρια της ειλκρινούς έντυπώσεώς μου, θα σας παρέτασσον έκτεταμένους έπαιγνους και γεωγράφων φίλων μου έντυπώσεων, οίτινες ήτύχισαν να γευθώσι τά ποτά ταύτα, περιοριζόμενος μόνον να σας συγχαρώ και πάλλιν και ένθαρρύνω διά τών όλίγων αυτών γραμμών μου, όπως μετά θάρρους εξακολουθήσετε τό μοναδικόν διά την 'Ελλάδα βιομηχανικόν σας τούτο έκτυχές έργον.

Διατελώ μεθ' ύπολήψεως.

Φρ. Πρίντζης.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

12. Αίνιγμα.

Ην Γρίφος: Τε.

13. Πρόβλημα.

Εισελθόντες τρεις άνδρες εις τό ξενοδοχείον έγευματίσαν και άποταθείς ο πρώτος είπε προς τόν ξενοδόχον. — Πόσα θα πρηρώσω; Ο δε προς αυτόν. — Παρατήρησον εις την χρηματοθήκην και δια γρόσια εύρη, ός άλλα τόσα, λάβε πέντε γρόσια και άπάλθε. Είτα ήλθεν ο δεύτερος, έθεσεν άλλα τόσα γρόσια, δια είχαν ή χρηματοθήκη, έλαβε πέντε γρόσια και άπήλθε. και τέλος ο τρίτος έρριψεν έν τή χρηματοθήκη δια γρόσια εύρεν έν αυτή, έλαβε και αυτός πέντε γρόσια και άγχετο άπίων. Κατόπιν πηγαίνει ο ξενοδόχος, παρατηρεί έντός της χρηματοθήκης και δεν εύρίσκει ούδέν.

Πόσα γρόσια ήσαν έντός της χρηματοθήκης, όταν ύπήγεν ο πρώτος;

14. Πρόβλημα.

Είς λαγός τρέχων εις έκαστον πήδημα έπήδα δύο πόδας. 'Αλώπηξ δε τις τρέχουσα επί τά έγνη αυτού, όπως τόν συλλάβη εις έκαστον πήδημα έπήδα έξ πόδας, με την διαφοράν ότι καθ' έκαστον πήδημα της αλώπεκος, ο λαγός έποικει δύο. Πόσους πόδας ήτο έμ-

πρός ο λαγός, όταν ήρχισε να τρέχη και εις πόσα πηδήματα τον έφθασεν ή αλώπηξ ;
Βασιλῆ Κύπρου Γ. Παπαζωάνου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“

Π. Σ. Πάτρας. Σας ενεγράψαμεν απ' αρχῆς 5 έτους. Φύλλα αποστάλησαν. Εγράψαμεν. — Ν. Σ. Τουρκ. Έπιστολή ελήφθη. Ευχαριστούμεν. Απηντήσαμεν. — Α. Φ. Βουργας. Έχει καλώς, αναμένουμεν έμβλημα. Ευχαριστούμεν. — Δ. Μ. Κόνσπολις. Σας ενεγράψαμεν δια 8 χρυσόδετα Ημερολόγια. Παραγγελίαν εκτελέσωμεν προσεχώς. Τηλεσκόπιον τοιούτου μεγέθους φυσικώς θά φέρη και βάσειν. — Κ. Σ. Πάτρας. Προτίεσμεν να προτιμήσετε το πρώτον. Ούδεις φόβος απού είσθε εξηφαλισμένος. — Ν. Ο. Μασσαλία. Όπως κρίνετε, ήμεεις φρονούμεν να κάμψτε εν βήμα έτι, επί δοκιμή όμως. — Α. Π. Κέρκυρα. Άγγελία ελήφθη. Σας ενεγράψαμεν δια δύο άπλά και εν χρυσόδετον. Ευχαριστούμεν. — Σ. Α. Κ. Λάριον. Λύσεις ελήφθησαν. Έχει καλώς. Όνόματα λυτών θά δημοσιευθώσι μετά την δημοσίευσιν 50 αινιγμάτων, και όσοι λύσωσι τά πλείονα εξ αυτών θά λάβωσι δώρα, ήτοι οι τρεις πρώτοι — Χ. Φ. Γαργαλιάνου. Δελτάριον ελήφθη. Έχει καλώς. Εγράψαμεν και ήμεεις ταυτόχρονον. — Ι. Β. Βραίλα. Δελτάριον ελήφθη. Έχει καλώς αλλά δεν έλαβόμεν παρά φιλου μέχρι τοῦδε τίποτε και απορούμεν βραδύτητα. — Ι. Δ. Κέρκυρα. Ζητούμενα φύλλα σας αποστείλαμεν προχθές. Λύσεις αινιγμάτων ίσα ίσα να στέλλετε τώρα, διότι θά κερδίζουν οι λύοντες τά πλείονα και ουχι οι αποστέλλοντες πρώτοι. — Γ. Β. Μήλιον. Άγγελία ελήφθη Ευχαριστούμεν. — Σ. Κ. Ζ. Άργιαν. Συγγνώμη, φαίνεται εκ παραδρομῆς δεν είχετε πιστωθῆ — Α. Γ. Α. Καρδίτσα. Ελήφθη. Έχει καλώς. — Σ. Α. Κάιρον. Έπιστολή ελήφθη. Έχει καλώς, αποστέλλομεν. — Χ. Μ. Ο. Χρήματα ελήφθησαν. Προσεχώς αποστέλλομεν παραγγελίαν σας. — Τ. Δ. Καλάβρυτα. Σας ενεγράψαμεν δια 4 Ημερολόγια. Χρήματα ελήφθησαν, ευχαριστούμεν. — Δ. Κ. Κέρκυρα. Έπιστολή και άγγελία σας δι' Ημερολόγιον ελήφθησαν και έχει καλώς, ήσυχείτε. — Κ. Τ. Κάιρον. Έπιστολή και λύσεις ελήφθησαν. Έχει καλώς και ευχαριστούμεν δια καλώς διαθήσεις σας. Αναμένομεν. — Ν. Π. Μυτιληνήν. Έπιστολή ελήφθη. Φύλλα αποστέλλομεν και εγράψαμεν. Κ. Α. Κ. Σόφριαν. Έπιστολή ελήφθη και σας απηντήσαμεν. Κληρώσεις λαχείων γνήσονται την 1ανουαριου, καθ' ός κερδίσουσι 400 δώρα. Τόμους χρυσοδέτους Φύσεως και Ιατροδικαστικήν προσεχώς στέλλομεν. Αναμένομεν νεωτέραν σας. Έξαμηνίαν δεχθείτε. — Δ. Τ. Σόφριαν. Ζητούμενα φύλλα και κάλυμμα σας αποστείλαμεν. Συνέχισαν αποστέλλομεν τακτικώς. — Κ. Ψ. Κάιρον. Φύλλα σας αποστείλαμεν. Έλυπήθημεν και ήμεεις, δι: δεν σας ίδομεν. Έπιφύλασσόμεθα εις προσεχῆς ταξείδιόν μας. — Ι. Ι. Σμύρνην. Έλαβόν συνεστημένην και περιεχόμενα. Αναμένομεν εκκαθάρισιν.

NEON ΒΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΠΛΕΚΤΗΡΙΟΝ
ΔΙ' ΑΤΜΟΥ
Δ. Σ. ΡΟΖΟΛΗ

29.—Όδδς Εγγελεστρίας, άκριθδς έναντι Έκκλ. Ρόμβης—29

Καταρτίσας όλος Εύρωπαϊκόν. Έργοστάσιον βαφῆς δι' άτμοῦ δια των τελειοτέρων μηχανημάτων, και προσλαβόν εν τῷ εργοστασίω μου αναδεδειγμένους τεχνήτας, εξ ών και τον επί εξεστιαν εργασθῆνα εν τῷ Γαλλικῷ εργοστασίω Σιχ, ως άρχιτεχνίτην τον κ. Πέτρον Μαυρομάτην, επόσχουμαι άριστην εργασίαν βαφῆς εκ διαφόρων χρωματισμών επί φορεμάτων γυναικειών και άνδρων, ήτοι Μεταξωτών, Λινομετάξων, Μαλλίνων, Μαλλινοβαμβακερών και Βαμβακερών. Όμοίως βάφονται παντός είδους ταινιών, δαντέλων, βελούδων, πτερόν, χειροκτίων κτλ.

Προσέτι εις τ' ανωτέρω Καταστήματά μας εύρίσκονται νήματα χρωματιστά και λευκά καλτσών, κουβερτών και κεντήματος δια λινάτσας κλπ. Όμοίως και διάφοραι βαφαί.

Πρός εύκολίαν δε των κ.κ. πελατών μου καθήρτισα και ίδιον Πλεκτήριον καλτσών εντός του Καταστήματός μου κατασκευῆς παντός είδους τοιούτων μαλλίνων και βαμβακερών δια τελειοτάτων μηχανών και πεπειραμένων πλεκτριών, εργαθειών εις τὰ μάλλον αναδεδειγμένα εργοστάσια των Άθηνών. Προσέτι δέχομαι οιανόηποτε παραγγελίαν και μεταδιορθωμάτων.

Άπαντα δε τάνω παλοῦνται 20 0/0 συμπερότερα των άλλων καταστημάτων, με ποιότητα πολῶ ανωτέραν, κτλ.

Οι βουλόμενοι δύνανται μίαν μόνην δοκιμήν να κάμωσιν, όπως πισθώσι περι της αληθείας των ανωτέρω.

Παρακαλοῦμεν και πάλιν τους καθυστεροῦντας εισέτι την συνδρομήν των του τρέχοντος έτους, όπως ευαρεστοῦμενοι αποστέλωσιν ήμιν ταύτην άμέσως δια ταχ. επιταγῆς ή άλλου ασφαλούς μέσου και τοις ανταποστέλλομεν τας σχετικὰς αποδείξεις μετά του αριθμου του λαχείου των της προσεχούς εκκυβεύσεως.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΥ
Κυρίων και Κυριών.
ΠΑΝΑΓ. Χ. ΦΟΥΣΑΡΗ
14, Στοά Μελά 14,

Γνωστοποιῶ το σεβαστόν κοινόν των Άθηνών και των επαρχιῶν, ότι εν τῷ Κομμωτηρίῳ εκτελοῦνται κτενίσματα (ιστορικά και της εποχῆς), δια τας εν αιθούσῃ υποδοχας, χορούς, γάμους, επισήμους ιορτάς, κτλ.

Κατασκευάζονται προσέτι περούκαι πρόσθετοι, και περούκαι προσκεκολλημένοι (Tourés) δι' άνδρας, και εικόνες δια τριχών κεφαλῆς.

Όσαῦτως εν τῷ Κομμωτηρίῳ μου κείρεται τις ή και ξυρίζεται πεντάκις, προπληρόνων δρ. 2 και εύρίσκων μεγίστην καθαριότητα.

Ίδιαιτέρα αιθουσα δια την κόμμωσιν των Κυριών και βαφῆν της κόμης.

Τίμαι εκτός συναγωνισμού.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ
Ν. Ε. ΠΑΝΑΓΟΥ ΚΑΙ Δ. ΦΟΥΣΑΡΑ
Έν Χαλκίδι.

Τά λαμπρότερα ποτά, ωραιότερα και γευστικώτερα, άμιλλόμενα προς τὰ εύρωπαϊκά, κατασκευάζονται εν τῷ εργοστασίῳ τούτῳ, ένθα γίνεται χρήσις ύλικών άγνωστών και πρώτης ποιότητος.

Κονιάκ, μαστίχη, ούζο, βανάνα, άγγέλικα, κτλ. οῦ μόνον προτιμώνται εν Έλλάδι των εύρωπαϊκῶν, αλλά και πάντα τὰ ξα πλοία σταθμεύοντα εν Έλλάδι προμηθεύονται ήδη τοιαῦτα εκ του εργοστασίου τούτου.

Όσοι δέν τὰ έδοκίμασαν έτι, ανατρητήτως άγνοοῦσι την πρόδον της ελληνικῆς μας βιομηχανίας.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“

ΤΟΥ 1895 ΕΤΟΥΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΗΤΟΙ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ
ΦΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ
ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΩΝ
ΚΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΩΝ
Φ. Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ
(Έτος πρώτον)

Προσεχώς εκδίδεται **Ήμερολόγιον της „Φύσεως“** εξ 20 και πλέον τυπογραφικῶν φύλλων, δπερ θά κοσμηῆται εκ 50 καλλιτεχνικῶν εικόνων επί λείου και καλού χάρτου και θά διαιρηῆται εις 5 μέρη, ως εξῆς.

- 1ον μέρος. **Εορτολόγιον.**
- 2ον μέρος. **Φυσικά φαινόμενα.**
- 3ον μέρος. **Ανακαλύψεις και εφευρέσεις.**
- 4ον μέρος. **Επιστημονικά παίγνια.**
- 5ον μέρος. **Ποικίλα και Άγγελια κτλ.**

Η τιμή ώρισθη, δια τους συνδρομητάς της „Φύσεως“.

Τῶν χρυσοδέτων δρ. 3
Τῶν άπλῶν δρ. 2

Έκ του Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΟΥ